אסטרטגיית ניהול העושר של שנות האלפיים

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

ב-1971, שש שנים לאחר העצמאות, הצהיר לי קואן יו (Lee Kuan Yew) כי סינגפור שואפת להיות לדרום־מזרח אסיה מה שהייתה שווייץ לאירופה, "שוק כסף וזהב".[1] במשך שלושה עשורים קודמה שאיפה זו בעיקר באמצעות שוק הדולר האסייתי, שוק המט"ח ופעילות הטרז'רי האזורית של בנקים רב־לאומיים, שחלק C מתאר. העושר הפרטי היה נוכח, אף שעדיין לא עסקה בו מדיניות מכוונת. הדבר השתנה עם מפנה המאה. בין 1998 ל-2008 שמו להן הממשלה והרשות המוניטרית של סינגפור (Monetary Authority of Singapore, MAS) למטרה להפוך את העיר למרכז עולמי לניהול עושר. הן השתמשו בכל כלי העומד לרשותה של מדינה קטנה בעלת רשות מבצעת חזקה: פטורים ממס, הפקדת כספי ציבור בידי מנהלים פרטיים, מכון הכשרה, דיני נאמנות מחודשים, משטר רישוי חדש לחברות נאמנות וכלל סודיות בנקאית סטטוטורי שנוסח מחדש ב-2001.

פרק זה בוחן את האסטרטגיה הזו. הוא פותח בהחלטה להתייחס לניהול עושר כעדיפות אסטרטגית ובצעדים שהוציאו אותה לפועל. לאחר מכן הוא מנתח את הוראת הסודיות הבנקאית שבחוק הבנקאות (Banking Act) בנוסח שקיבלה ב-2001, את הרפורמה בדיני הנאמנות ב-2004 ואת חוק חברות הנאמנות (Trust Companies Act) משנת 2005. סעיף רביעי עוקב אחר הגעתם וצמיחתם של בנקים פרטיים משווייץ, מאירופה ומאסיה, לרבות הקמתו של בנק

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

פרטי שמטהו בסינגפור ב-2010. הפרק מסתיים בהשלכות המעשיות ליועצים ובהשוואה בין סינגפור לז'נבה. ההפיכה המאוחרת של הסודיות לשקיפות לצורכי מס זרים שייכת לחלק E ונדונה כאן רק בדרך של הפניה.

לפרק יש מקבילה ישירה בכרך על ז'נבה. *Genève, place financière internationale* מתאר כיצד הוצבה הסודיות הבנקאית השווייצרית תחת הגנת המשפט הפלילי בחוק הבנקאות הפדרלי של 1934 וכיצד איבדה את רוב כוחה מול רשויות מס זרות בין 2008 ל-2018.[2] סינגפור נכנסה לשוק העושר הפרטי ברגע שבו הותקף המודל השווייצרי הזה. העשור הנבחן כאן מראה אפוא מרכז צעיר הבונה מוסדות שעוצבו בחלקם על פי הדגם השווייצרי בזמן שהמקור פורק. רצף זה מסביר הן את מהירות עלייתה של סינגפור והן את המהירות שבה נאלצה מאוחר יותר להסתגל.

עיקרי הדברים

החל מ-1998 נקטה ממשלת סינגפור אסטרטגיה מכוונת להפוך את העיר למרכז עולמי לניהול נכסים ועושר. היא החלה בהפקדת כספי ציבור בידי מנהלים פרטיים והמשיכה בפטורים ממס, במכון לניהול עושר (Wealth Management Institute) משנת 2003 ובביטול מס העיזבון לגבי פטירות החל מ-15 בפברואר 2008. לפי מדדי הסקרים של MAS, הנכסים המנוהלים בסינגפור גדלו מ-150.6 מיליארד דולר סינגפורי ($S) בסוף 1998 ל-1.173 טריליון דולר סינגפורי בסוף 2007. סעיף 47 של חוק הבנקאות, שנחקק מחדש ב-2001, אוסר גילוי מידע על לקוחות אלא כפי שנקבע במפורש בחוק ובתוספת השלישית שלו, בעונשים של עד 125,000 דולר סינגפורי או שלוש שנות מאסר ליחידים. חוק הנאמנים (תיקון) (Trustees (Amendment) Act 2004) חידש את דיני הנאמנות בתוקף מ-15 בדצמבר 2004, לרבות תקופת נצחיות (perpetuity) קבועה של 100 שנה והגנה מפני כללי מנה שמורה זרים. חוק חברות הנאמנות (Trust Companies Act 2005) החליף את הרישום הוולונטרי ברישוי חובה על ידי MAS החל מ-1 בפברואר 2006. בנקים פרטיים שווייצריים, אירופיים ואסייתיים התרחבו בסינגפור לאורך העשור כולו, ואילו הלחץ על הסודיות השווייצרית לאחר 2008 האיץ את זרימת הנכסים והבנקאים לאסיה.

הערות

1. Owen Walker ו-Chan Ho-him, “Switzerland’s wealth managers bank on a future in Asia,” *Financial Times*, פורסם מחדש על ידי SWI swissinfo.ch, 16 באוקטובר 2024: Lee Kuan Yew ביקר בציריך ב-1967 ואמר ב-1971 כי “Singapore

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

sets out to be to south-east Asia what Switzerland is to Europe – a money and gold market."

2. Ressos, *Genève, place financière internationale*, partie D, chapitre IV (loi fédérale sur les banques du 8 novembre 1934 et son article 47 partie E, chapitre III-1 (–la fin du secret bancaire à l'égard des autorités fiscales étrangères, 2008) (2018).

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com